

Ige:

Lekció: ApCsel 9,19b-30

Textus: 2Kor. 5,17-19 Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét.

Az ókori Rómában a legfőbb vallási vezetőt *pontifex maximus*-nak nevezték. Ez azt jelenti: legfőbb hídépítő. A pogány római vallásban nagy szerepe volt a papnak, mert csak az ő jóváhagyásával építhették meg a Tiberis folyót átívelő hidat. Természetesen a papok átvitt értelemben is hídépítők voltak, akik az istenség és az emberek között megteremtették a kapcsolatot.

A hit hétköznapi hőseit felsorakoztató sorozatunkat Barnabással fejezzük be. A Cselekedetek könyve, valamint néhány páli levél összesen 28 helyen említi Barnabást. Ezekből az igeversekből úgy jelenik meg előttünk Barnabás alakja, hogy ő hídépítő volt az emberek között.

A Cselekedetek könyvének 9. részében arról olvasunk, hogy Saul Damaszkusz felé tartott, hogy elfogja embereivel az ottani Krisztuskövetőket, amikor Jézus megszólítja őt. Saul ekkor földre esik és megvakul. Ez Saul életében az a nevezetes fordulópont, amikor Krisztus elvakult ellenségéből, Krisztus legodaadóbb követője lesz.

Miután visszanyerte látását, azonnal prédikálni kezd Jézusról, bizonyítva azt, hogy Ő a megígért Messiás, a Krisztus. Nem lehet azonban csodálkozni azokon a reakciókon, amit ez a pálfordulás környezetéből kiváltott. A zsidók, akik mindenáron fel akarták számolni a krisztuskövetők csoportjait, most Pált veszik célba, hiszen Pál meggyőzően prédikált, ezért nagyon fontos lett volna őt elhallgattatni. Pálnak tehát menekülnie kellett Damaszkuszból.

Így jutott vissza Jeruzsálembe, ahol – mint frissen megtért keresztyén – csatlakozni szeretett volna a többi keresztyénhez. Azonban ebben a városban nagyon jól ismerték Saul/Pál korábbi életét és meggyőződését. Ezért a jeruzsálemi keresztyének féltek Páltól.

Úgy tűnik, hogy senki sem akarja őt elfogadni, sem befogadni. Korábbi barátai, akikkel együtt tervezgették a keresztyének elleni akciókat, árulónak tartották Pált, ezért megvetették és halálosan meggyűlöltek őt. Előlük menekülnie kellett. Krisztus követői pedig féltek tőle, és megtévesztésnek tartották prédikációit és megtérését. Ezért nem akarták befogadni.

Ebben a lehetetlen helyzetben jelenik meg Barnabás, akiről itt azt olvassuk, hogy maga mellé vett Pált, **elvitte az apostolokhoz, és elmondta nekik, hogyan látta az Urat az úton, és hogy beszélt vele, és milyen nyíltan szólt Damaszkuszban Jézus nevében.**

Ezen a ponton nagyon fontos elmondani Barnabásról néhány dolgot, hogy jobban megérthessük személyét. Barnabást eredetileg Józsefnek hívták, és Ciprusról származott. Az apostolok adták neki a Barnabás nevet, aminek a jelentése: **vigasztalás fia**. Nagyon hamar a jeruzsálemi gyülekezet tagja lett. Földjét eladta, és a föld árát a gyülekezetnek adta.

Barnabásnak tekintélye volt a gyülekezetben. Ezt a tekintélyét pedig arra használta fel, hogy az emberek közötti ellentéteket, feszültségeket feloldja, megszüntesse. Ezért emel szót Pál érdekében is a jeruzsálemi gyülekezet előtt. Bizalmat szavazott Pálnak, és amellet érvelt, hogy Pál megtérése nem színlelés, hanem valóban őszinte volt.

Az apostolok hittek Barnabásnak, és elfogadták, befogadták Pált, aki így már teljes jogú tagja lett a gyülekezetnek, később pedig a pogányok apostola. Mindehhez az kellett, hogy Barnabás elfogadja őt, és szót emeljen az érdekében a közösség előtt. Az kellett, hogy Barnabás hidat építsen Pál és a keresztyének zárt közössége között.

A későbbiek során Pál és Barnabás sokfelé együtt megy, és együtt hirdetik a pogányoknak az evangéliumot. Egymásnak barátai és munkatársai lesznek. Pál a második missziói útjára készül, amikor vitája támad Barnabással, éppen János-Márk miatt, akiről néhány héttel ezelőtt hallottunk. Pál valami miatt csalódott a fiatalemberben, János-Márkban, akit ezért nem akar magával vinni. Barnabás itt megint pontifex, azaz hídépítő, aki bizalmat szavaz János-Márknak. A történet érdekessége, hogy ebben az esetben is Barnabásnak lett igaza, mert János-Márk hamarosan felnőtt a feladathoz, és később már hűséges munkatársa lesz az idősödő Pál apostolnak.

Jézus ezt mondja a Hegyi Beszédben: Mt. 5,9 *„Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.”*

Barnabás ilyen ember volt. Nagyon fontos volt számára, hogy az emberek, különösen a krisztuskövető emberek, elfogadják egymás, hogy ne viszálykodjanak, ne gyanakodjanak egymásra. Ne keressék egymásban a hibát, azt, hogy miért lehet a másik embert elutasítani, vagy mi miatt lehet megkritizálni.

Annyira fontos, hogy legyenek a gyülekezetben ma is Barnabások, akik békét teremtenek. Akiknek nem az a fontos, hogy a másik embert megkritizálják, hanem az, hogy valóságosan megismerjék és elfogadják. Kellenek a Barnabások, akik ma is képesek hidat építeni az emberek között.

Mert oly sok minden szakítja és húzza szét ma is a gyülekezeteket. Elég, ha annyit mondok, hogy létezik a „hívő gög”, vagyis az a magatartás, amikor egy hívő ember többre tartja magát a másikinál, talán azért, mert ő már régóta jár templomba, vagy bibliaórára. Mintha az érdem lenne, hogy valaki felnőtt és nem gyerek. Így az sem érdem, ha valaki a hitben érettebb és erősebb.

Tudjuk azt, hogy nem mindenki ugyanúgy hisz, ahogy a többiek. Sajnos, ez is válhat problémává, és megütközést válthat ki emberekből. Pedig, Isten nem uniformisban teremtette az embert, sőt, mindenkit külön egyéniséggé és személyiséggé formált. Hát teljesen természetes, ha hitünket sem pontosan egyformán éljük meg. Ezért szükség van ma is, itt is a pontifexekre, a hídépítő lelkű Barnabásokra, akik képesek békét teremteni az emberek között.

Ez a képességük azonban nem önmaguktól van, hanem attól **„az Istentől, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.”**

Kedves Testvéreim a Jézus Krisztusban!

Egy egyszerű, de hiteles keresztyén áll előttünk: Barnabás, aki legyen számunkra jó példa Krisztuskövető életünk során. Ebben az életben csak egy pillanat műve, és valakiről elindul a rosszindulatú pletyka, vagy felemlegetik a múltját, és máris meg akarják kövezni, ahogy a házasságtörésen rajtakapott nőt Jézus előtt. Jézus megbocsát annak, aki hozzá fordul. Barnabás kiáll amellett, aki elfordult a bűntől.

Erre biztat minket is Pál apostol: **„Isten nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét.”** 2Kor. 5,18-19

Cselekedjünk mi is így egymással, gyülekezetünk tagjaival, és mindazokkal, akiket személyesen ránk bíz mindenható Istenünk. Beszéljünk róluk úgy, ahogyan Krisztus beszél rólunk az Atya Isten előtt. És legyünk egymásnak szószólói a hétköznapokban. Ezzel mutassuk meg, hogy Isten gyermekei vagyunk és mindnyájan testvérek a Jézus Krisztus által. Ámen.

Loment Péter lelkész